

Sygn. akt II Cz 686/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2013r

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia dłużników A. B. i T. B. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 27 marca 2013r, sygn. akt I Co 3683/12

w sprawie z wniosku wierzyciela Banku (...) SA w K.

przeciwko dłużnikom A. B. i T. B.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

p o s t a n a w i a:

I. **zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że tytułowi egzekucyjnemu nr WI/480/11/853/12KS z dnia 30 maja 2012r wydanemu przez wierzyciela nadać klauzulę wykonalności w zakresie należności głównej w kwocie 397.967, 68 zł oraz kosztów wynoszących 939 zł, zaś dalej idący wniosek oddalić;**

II. **oddalić dalej idące zażalenie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 marca 2013r Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr WI/480/11/853/12KS z dnia 30 maja 2012r wydanemu przez wierzyciela Bank (...) Spółkę Akcyjną w K. na kwotę należności głównej 397.967,68 zł wraz z ustalonymi w tytule odsetkami i kosztami przeciwko dłużnikom solidarnym A. B. i T. B. z ograniczeniem egzekucji do kwoty 969.200 zł oraz orzekł o kosztach postępowania. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd powołując się na przepisy art. 96 ust. 2 i 97 prawa bankowego stwierdził, że tytuł egzekucyjny wydany przez wierzyciela jest zgodny z wyżej wymienionymi przepisami, ponadto do akt został dołączony weksel wraz z wypełnioną deklaracją wekslową, tak więc fakt udzielenia zabezpieczenia został udowodniony.

Od powyższego orzeczenia zażalenie wnieśli dłużnicy zarzucając naruszenie przepisów art. 786² kpc oraz art. 783 kpc polegające na pominięciu przez Sąd dokumentów w postaci umowy o kredyt ekspres nr (...) z 01.02.2008r oraz oświadczenia dłużników o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego przez wierzyciela przez co Sąd błędnie określił i oznaczył zakres w jakim tytuł uprawnia do egzekucji, nie zbadał prawidłowości wypełnienia weksla in blanco w aspekcie wekslowej odpowiedzialności osób, które nie dokonały osobiście czynności bankowej z wierzycielem, a jedynie poręczyły weksłowo za cudzy dług. W uzasadnieniu zażalenia

skarżący podnieśli ponadto, że bankowy tytuł egzekucyjny zawiera błędy w zakresie odsetek. Tzw. odsetki umowne zostały wyliczone za okres od 30.09.2010r do 4.03.2010r, co jest nonsensem. W tytule wskazano także odsetki „egzekucyjne” w bardzo wysokiej kwocie 116.967,75 zł, a taka instytucja nie jest znana ani prawu bankowemu, ani cywilnemu, więc trudno dociec o jakie odsetki wierzycielowi chodzi. Ponadto Sąd Rejonowy nadał klauzulę wspomnianemu tytułowi również w zakresie dalszych odsetek w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego od kwoty 413.897,61 zł, co sprawia, że Bank może dochodzić od dłużników wyższą kwotę niż ta, która została wymieniona w wekslu. Mając powyższe na uwadze dłużnicy wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione. Należy bowiem podzielić zastrzeżenia skarżących odnośnie sposobu określenia odsetek w bankowym tytule egzekucyjnym wystawionym przez wierzyciela. W orzecznictwie przyjęto stanowisko, że w bankowym tytule egzekucyjnym wymagane jest oznaczenie wysokości i terminów płatności wszelkich odsetek, których egzekucja ma być prowadzona. Określenie wysokości odsetek możliwe jest wówczas, gdy wskazana została kwota stanowiąca podstawę do ich obliczenia, podano odpowiednią stopę procentową oraz okres obliczenia odsetek. W ten sposób dłużnik uzyskuje pełną możliwość zweryfikowania własnego zadłużenia wynikającego z bankowego stosunku obligacyjnego, ujętego w bankowym tytule egzekucyjnym. Weryfikacja taka umożliwi także dłużnikowi podjęcie wobec banku odpowiedniej obrony prawnej już na etapie postępowania klauzulowego /patrz: uzasadnienie do uchwały SN z dnia 12.02.2009r, III CZP 145/08, LEX nr 478089 /. W załączonym do akt niniejszej sprawy bankowym tytule egzekucyjnym nie wskazano w punktach 2- 4 stopy procentowej naliczonych odsetek, w pkt 2 błędnie określono termin za który odsetki umowne zostały obliczone, zaś w pkt 4 posłużono się pojęciem „odsetki egzekucyjne”, które nie wynika ani z umowy kredytowej, ani z obowiązującego prawa. W tej sytuacji trudno przyjąć, by przy tak sformułowanym bankowym tytule egzekucyjnym w zakresie odsetek, dłużnicy mieli możliwość zweryfikowania tychże należności. Z powodu tych uchybień, nie można było przyjąć, by dalsze odsetki stanowiące wielokrotność kredytu lombardowego mogły być naliczane od sumy wskazanej w tytule. Skoro więc z przyczyn wskazanych wyżej bankowy tytuł egzekucyjny odnośnie odsetek nie spełniał wymogów przewidzianych w art. 96 ust. 2 prawa bankowego, zaskarżone postanowienie uległo zmianie jak w pkt I – art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.

W pozostałym jednak zakresie zażalenie dłużników nie jest trafne. Przede wszystkim nie mają racji skarżący, gdy twierdzą, że dłużnicy nie dokonali czynności bankowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 prawa bankowego. Poręczenie, które zostało udzielone w niniejszej sprawie miało charakter poręczenia wekslowego i jak wynika z uchwały Sądu Najwyższego z dnia 11.07.2000r / III CZP 22/00, LEX nr 40813 / poręczenie takie jest czynnością bankową wynikającą z art. 5 ust. 2 prawa bankowego, uprawniającą bank do wystawienia przeciwko poręczycielowi wekslowemu bankowego tytułu egzekucyjnego na podstawie art. 97 tego prawa. Ponadto chociaż w aktach niniejszej sprawy rzeczywiście nie było oświadczenia dłużników o poddaniu się egzekucji, ani umowy o kredyt, to jednak dokumenty te znajdują się w aktach innej sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu / sygn. akt I Co 1740/11 /, tak więc można było zapoznać się z ich treścią oraz dokonać ich weryfikacji. Z tych też względów dalej idące zażalenie, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc.